

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 8:30 po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu i na prowincyi 1 Mk. 50 f.

Biuro Redakcji i Administracji ul. Podwale 3. — Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa ul. Czarnieckiego 13. Pojedynczym numerem do nabycia w Ekspedycji, ul. Czarnieckiego 13, w Reklamie, Prusowej, Oberżałczyzna 7, w trafikach i biurach ścisłaników. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Konto P. K. O. Nr. 141,327

Telefon Redakcji Nr. 193. — Telefon Administracji 73.

PRENUMERATA:

za Lwowie bez dostawy	30 Mk
z dostawą	34 Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	35 Mk
w innych państwach	40 Mk

Domy ogłoszeń (numerów). Wiersz numer. 7 (zawowy lub jego miejsce) 1 Mk 50 f., tabelaryczny i listowy 1 Mk 30 f. — Drobną ogłoszenie po 40 f., od wyrazu drugim druktem i odwołania.

Nadane i nakreślone po 4 Mk, po kronice i komunikaty 5 Mk, za wiersz 4 ramowy lub jego miejsce miary bez, nr.

Ogłoszenia w Dzienniku urzędowym po 2 Mk, tabelaryczne i listowe po 2 Mk 50 f. za wiersz numer. 4 ramowy lub jego miejsce.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Ławu, Podwale 1. 3., w godzinach od 3-2 i od 5-7

„Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny otrzymują tylko osoby i instytucje abonujące „Gazety Lwowskiej” za podług rocznej prenumeraty 1 60% (42 Mk.)

„Przewodnik” osobno prenumerowany kosztuje 120 K. (84 Mk.)

Listy i przesyłki reklamowe należy przesyłać do Redakcji „Przewodnika” pod adresem: Lwów, ul. Wadewa Nr. 31. L. piątą (nad kasami).

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował kancelistę Pinkasa Herzoga w Podhajcach starszym cfejałem kancelaryjnym z pozostawieniem w dotychczasowym miejscu służbowym.

Prezes dyrekcji skarbu we Lwowie zamianował respicjenta b. straży skarbowej Karola Wozniackiego komisarzem kontroli skarbowej II. klasy w XI. klasie rangi.

Minister wyznań religijnych i ośw. publ. zmienił przepisy § 17, obowiązujących w b. zaborze austriackim rozporządzeń b. ministra wyznań i ośw. w Wiedniu, z 29 lutego 1908 l. 10051 o tyle, że od roku szkolnego 1920/21 aż do czasu ujednostajnienia odnoszących przepisów w całej Rzeczypospolitej eksterniści, zdający egzamina dojrzałości w Małopolsce, nie będą składali egzaminu uprzedniego, lecz muszą się poddać egzaminowi ze wszystkich przedmiotów przy egzaminie głównym, z wyjątkiem tych, z których w czasie uczęszczania do szkół publicznych otrzymali stopień dodatni — oraz § 18 powyższych rozporządzeń o tyle, że dotychczasowe cenzury dodatnie przy egzaminie dojrzałości zastąpić należy cenzurami: „dojrzały z postępem celującym, do brym, dostatecznym”.

Rozporządzenie to nie ma jeszcze zastosowania przy maturze jesiennej w 1920 r.

Na mocy § 7 a) ustawy z dnia 5 maja 1869 Nr. 66 Dz. pr. p. zakazuje się rozszerzania na Małopolskim obszarze administracyjnym tygodnika „Israelitisches Wochenblatt für die Schwaiz”, wychodzącego w Zuryku.

Zarazem odbiera się temu tygodnikowi debet pocztowy wskutek umieszczenia w nim artykułów szerzących nienawiść do Państwa Polskiego.

Na mocy § 7 a. ustawy z dnia 5 maja 1869 Nr. 66 dz. pr. p. zakazuje się rozszerzania na Małopolskim obszarze administracyjnym wychodzącego w Monachium tygodnika humorystycznego p. t. „Simplicissimus”.

Zarazem odbiera się temu czasopiśmie debet pocztowy wskutek jego wrogiego i szkodliwego stanowiska dla Państwa Polskiego.

Na mocy §. 7 a. ustawy z dnia 5 maja 1869 Nr. 66 ds. pr. p. zakazuje się rozszerzania na Małopolskim obszarze administracyjnym wychodzącego w Monachium tygodnika humorystycznego p. t. „Simplicissimus”.

Zarazem odbiera się temu czasopiśmie debet pocztowy wskutek poniżenia i wyzydzania armii polskiej.

Na mocy §. 7 a. ustawy z dnia 5 maja 1869 Nr. 66 dz. pr. p. zakazuje się rozszerzania na Małopolskim obszarze administracyjnym dziennika „Le Populaire” wydawanego w Paryżu przez Jeana L. ngu'eta i K. Bapaperta. Zarazem odbiera się temu dziennikowi debet pocztowy wskutek sympatyzowania z bolszewikami resyjskimi i przepagowania idei dyktatury proletariatu.

Rozporządzenie

Generalnego Delegata Rządu z dnia 7 września 1920 L. 20.340/pr., w sprawie zwinięcia Komisariatu Policji w Przemyślu.

Art. 1. Na zasadzie postanowień ustawy z 24 lipca 1919 o Policji Państwowej (Dz. p. p. Nr. 61 poz. 368), zarządza zwinięcie Komisariatu Policji w Przemyślu, ustanowionego rozporządzeniem Prezydium Na-

miastnictwa we Lwowie z 17 lipca 1893 L. 6644/pr. Dz. u. kr. Nr. 20.

Art. 2. Agendy tego Komisariatu z zakresu wykonywania służby bezpieczeństwa obejmują Policja Państwowa, a mianowicie:

a) utworzyć się mający Komisariat Policji Państwowej dla miasta Przemyśla, jako organ wykonawczy starostwa w zakresie służby bezpieczeństwa w obrębie miasta Przemyśla,

b) właściwe posterunki Policji Państwowej w gminach należących do rejonu policyjnego dotychczasowego Komisariatu.

Art. 3. Sprawy należące do zakresu działania administracyjnych władz powiatowych, a załatwiane dotychczas na zasadzie postanowień § 3 rozporządzenia Prezydium Namiestnictwa z 17 czerwca 1892 L. 6644/pr. przez Komisariat Policji t. j. sprawy policji obcych, meldunkowe, pasportowe, szubasznicze i wydawania w myśl ustawy z 27 lipca 1871 Dz. p. p. Nr. 88, dalej sprawy policji miejscowej wydzielone z własnego zakresu działania gminy miasta Przemyśla ustawą z 7 listopada 1894 Dz. u. kr. Nr. 4 z r. 1895, oraz wogóle sprawy policyjno-karne należące do własnego zakresu działania gmin, obejmie starostwo w Przemyślu,

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1920.

Generalny Delegat Rządu:
Galecki w. r.

U S T A W A

z dnia 16 lipca 1920 r. o podwyższeniu podatku domowo-klasowego na obszarach byłego zaboru austriacko-węgierskiego.

Art. 1. Stawki podatku domowo-klasowego, obowiązującego na obszarze b. zaboru austriacko-węgierskiego, wskazane w taryfie klasyfikacyjnej, zamieszczonej w patentcie cesarskim z d. 23 lutego 1820 r. i ustawie z d. 9 lutego 1882 r. (Dz. p. p. Nr. 17), podwyższa się:

a) od domów, zaliczonych do klas I do XIII. — dziesięciokrotnie,

b) od domów zaliczonych do klas XIV, i XV. — ośmiokrotnie i

c) od domów, zaliczonych do klasy XVI. — sześciokrotnie.

Art. 2. Stawki powyższe przelicza się na walutę markową w myśl ustawy z dnia 15 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 5 poz. 26) w stosunku 70 Mk. za 100 kor. Należność w ilości 50 lub więcej fenigów liczy się za markę, w ilości zaś mniejszej od 50 fenigów nie wchodzi w rachubę.

Art. 3. Postanowienie ustępu 1 § 24 ustawy z dnia 28 grudnia 1911 r. (Dz. p. p. Nr. 242) znosi się.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1920 r.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

(—) Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów i Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 70 z dnia 9 sierpnia 1920 r. poz. 469).

U S T A W A

z dnia 14 lipca 1920 roku
w przedmiocie uzupełnienia i częściowej zmiany ustawy z dnia 18 marca 1920 r. o wydzierżawieniu niezagospodarowanych użytków (Dz. Ust. z dnia 1 kwietnia 1920 r., Nr. 28, poz. 165).

Art. 1. Nadana ustawą z dnia 18 marca 1920 r. (Dz. Ust. z 1920 r. Nr. 28 poz. 165) Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państw. prawo do przymusowego wydzierżawiania gruntów, zdanych pod uprawę rolną a leżących odległości, przysługiwać mu będzie w r. 1920 dodatkowo w okresie od 15 września do 31 grudnia, o ile grunty te do dnia 15 września nie zostaną wydzierżawione w drodze dobrowolnej przez właścicieli, posiadaczy lub

Przemysław Dąbkowski.

LUBLIN.

Od dwóch lat jesteśmy sjednoczeni, a mimo to sobie tak obcy i tak dalecy. Kechamy się w przemowieniach urzędowych i bankiastowych toastach, a przy tem jesteśmy ku sobie nieufni, podejrzliwi, zawistni, w najlepszym razie chętni. Wzajemnie siebie nie znamy. Nie znamy ludzi, ziemi, miast innych dzielnic, z własną największą szkodą.

Pragnąłbym zwrócić na tem miejscu uwagę szerszego ogółu na tak mało znany, a pełen uroku Lublin. Nie chce powtarzać tego, co o tem mieście już napisano, a napisano dość sporo, druk i papier zbyt są obecnie drogie. W kilku słowach chciałbym technycy i podać ogólny charakter tego miasta. Jest to miasto powabne, prawdziwa perła w gronie miast polskich, wytworna miniatura, pełna delikatnych odcieni, niedomówień, miasto niekako na rozdrożu.

Nie jest to miasto małe i nie jest to miasto duże. Wyrosło już z zaniedbanej prowincjonalnej miejsciny, przekroczyło cyfrę statystyczną mieszkańców, a nie rozrosło się jeszcze w nutące miasto wielkie; wszędzie tam jest blisko i nigdzie nie jest tam daleko. Z rynku prawie widać już zielone pola i na rynku samym widział barwaie odzianych wieśniaków lubelskich. Brak znacznych odległości daje mieszkańcom Lublina krek swobodny i lekki, nie widać tu zmęczonych,

związanych twarzą, ani ciężkiego chodu, jakim się odznaczają mieszkańcy Warszawy, zmuszeni pokonywać dalekie przestrzenie. Domy lubelskie są to jeszcze wygodne mieszkania ludzkie, a nie odrakające koszary warszawskie, należące do twarzem ludzkim.

Lublin jest to miasto wyłącznie zachodnie, a tak bliżkie już wschodowi. Jest to wysunięta daleka na wschód brzeg Wisły, najsiłniejsza placówka polskości. Polska przysła tu już prawie tysiąc lat temu, dwie ma równocześnie drogami, od zachodniej Małopolski i od północnego Mazowsza i zajęła ten kraj duki, odpięrając dalej ku wschodowi fale Jadrów, Litwinów i Basinów. Lublin stoi na rubieży ziem polskich i sprękojaie patrzy ku Rusi, która jakby z pokłonem podbiega ku jego stopom. Jest to miasto czyste polskie i czyste katolickie, lecz o kilka mil ku wschodowi zaczyna się już Rus, dawna uaja i prawosławie. Dwie linie kolejowe wiodą ku stronom polskim, dwie inne ku stronom mieszczym. Dokoło Lublina mieszka lud Mazurów, rzutki, energiczny, samotny, wesoły i barwnie odziany, a nieco dalej ku wschodowi zaczynają się osady raskie, zamieszkałe przez ludność powolną, ociężałą, ubogą, smutną i smutnie odzianą. Dokoła Lublina wznoszą się melowianse, falujące jagodnie, żyzne wzgórza, ohramowane w dali sinemi wstęgami lasów, w których pomieszana z dębami i lipami, coasa, strzela wniósł do niebu. Tu i ówdzie rozwesela oko wieżeczka kościoła lub stary dwór ocianiony. Cała okolica tchnie wesołością. Lecz ledwie przekroczysz bystre nurty Wieprze,

całkiem odmienny uikrzysz krajobraz. Monotonne, senne, piaskowate płaskizny, pokryte jezierzami, bagnami i mokradłami, roślinność karłowata, uboga, ubogie też lasy sennowe. Lublin jest symbolem kultury zachodniej, opartej na zdrowych i silnych podstawach, świadomej swych celów, lecz już dolatuje tam lekki powiew kultury wschodniej, pełnej niepekoju, roszdźwięku, nieuchwytnych pragnień. Przenika ten powiew w stare, twarde mury, wzniesione przeważnie pracowitą dłońią największego budowniczego Polaki, Kazimierza Wielkiego. Lecz zdaje się, jakoby sama przyroda stała na zawsze na strazy tej sennej puścizny Kazimierzowej: wody trzech rzek, płynących mniej więcej równolegle do siebie od południa ku północy, z których każda następną jest większa od poprzedniej, Bystrzyca, Wieprza i Bug, osłaniają ten gród od wschodu.

Lublin jest miastem po części średnio-wiecznym, po części nowożytnym. Jest to jakby mały Kraków i jakby mała Warszawa, sjednoczone konstytucyjnie z dwóch części składowych w jedną całość. Niema w całej Polsce, poza Krakowem, miasta, któreby posiadało tak wiele pomników przeszłości, jak właśnie Lublin. Kościoły lubelskie, starożytne, oryginalne struktura, przepięknie nad r cenami pamiątkami, cięsną się z dawną zasłużoną sławą. Były ich niegdys przeszło 30, do dnia dzisiejszego przetrwało około 20. Dość wspomnieć: najstarszy kościół św. Mikołaja, położony na przedmieściu, zwanym Czwartek, założony wedle tradycji jeszcze przez Mieczysława I. w r. 986; poddominikań-

ski kościół św. Stanisława, wzniesiony przez Kazimierza W. w r. 1242, nadszycaj bogaty w pomniki przeszłości, z którego rozlega się wspaniały widok na nizinę ku wsi Tatarom. Katedra jest wprawdzie późniejsza (wiek XVI), lecz jakie wspaniały i imponująca. A ileż kościołów uległo niestety zniszczeniu, jak np. dawna fara św. Michała, zbudowana jeszcze przez Leszka Czarnego 1282 r. Z budowli świeckich nie sposób wymienić wszystkich, lecz zaznaczyć trzeba zamek istniejący już przed r. 1240 z kościołem św. Trójcy z r. 1295; stary ratusz Władysława Jagiełły 1389; trzy bramy miejskie, trybunałska, krakowska i grodzka, zbudowane przez Kazimierza W. 1242 r.; z wielu innych dostrzawane do dnia dzisiejszego: pełna wspomnień kamienica Sebieskich na rynku. Co miasto żydowski! Zdaje się, że w każdym innym z miast polskich nie zachowało się ono w tak czystej postaci i z takim bogactwem szeregów. Z tem starym miastem, pełnem zaułków, ciśnych uliczek, nieoczekiwanych przejść łączą się miasto nowe. Jego główna arterja, Krakowska — Przedmieście, zbudowana ładnymi domami, po części pałacami, ślęga, urozmaicona odznacza się wdziękiem i elegancją, a kończy się pięknym i starannie utrzymanym egrodam saskim. Jest to niewątpliwie jedna z najładniejszych ulic miejskich w Polsce Otywiony ruch, jaki na niej panuje, tworzy pewne podobieństwo i przedsmak Warszawy.

(Dokończenie nastąpi).

Firm. 304/19 Stow. IV. 176. Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 20 stycznia 1920. Siedziba stowarzyszenia: Las (sąd pow. Sucha). Brzmienie firmy: Ludowe stowarzyszenie spożywcze w Lesie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczanie środków żywności, części ubrań, artykułów gospodarstwa domowego i wogóle towarów wszelkiego rodzaju przez zakupno, wytwarzanie lub przerabianie, oraz dostarczanie tychże towarów członkom za gotówkę. Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 14 września 1919. Udział wynosi 30 kor. i jest płatny przy wstąpieniu. Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jeszcze dalszą kwotą 30 kor. Ogłoszenia następują przez przybicie ich na tablicy ogłoszeń w lokalu stowarzyszenia. Zarząd składa się z 3 członków. Członkami zarządu są: Józef Hereda Nr. 40, Mieczysław Ryska Nr. 170, Mieczysław Szeclina Nr. 173, wszyscy w Lesie. Uprawniony do zastępstwa stowarzyszenia jest zarząd. Podpis firmy: Pod wyciętą stampilią firmą stowarzyszenia podpisuje 2 członków zarządu swoje nazwiska.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II. Wadowice, dnia 20 stycznia 1920. (6085)

Firm. 65 Rej. A. 323. Wpis jawnej spółki handlowej. Do rejestru wpisano dnia 8 kwietnia 1920. Siedziba firmy: Tarnów. Brzmienie firmy: „Faber i Ehrlich“ w Tarnowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Przedmiotem spółki jest przemysłowe zakupno i sprzedaż manufakturowych i tekstylnych towarów. Rodzaj spółki: Jawna spółka handlowa od dnia 1 marca 1920 r. Spółnicy: Natan Faber, kupiec w Tarnowie ul. Brodziańskiego i Mojżesz Ehrlich, kupiec w Tarnowie, ul. Kraowska. Podpis firmy: Do zastępowania i podpisywania firmy upoważnieni są obydwaj spółnicy, a to w ten sposób, że pod wpisaniem, lub stampilią wyciętą mi brzmieniem firmy spółki obaj spółnicy umieszczają swe własnoręczne podpisy.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Tarnów, dnia 8 kwietnia 1920. (6071)

Firm. 73/20 Oddz. A. III. 97. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru Oddział A. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: „Granit“ wytwórnia materiałów budowlanych z szatynowego kamienia, dr. Stefan Schmidt, Stefan Młanich i inż. Władysław Sperro. Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrób, sprzedaż i dostawa artykułów budowlanych: gładzi, wyciegi, betonowych, wapiennych i t. p. a także wogóle wyrób i sprzedaż art. ceramicznych wszelkiego rodzaju, jak również wykonywanie z powyższych materiałów i wyrobów budowlanych. Forma spółki: Spółka jawna od dnia 16 grudnia 1919. Spółnicy osobiste odpowiedzialni: dr. Stefan Schmidt, właściciel dóbr w Borcu szlacheckim, Stefan Młanich prywatny w Krakowie, Kamieniecka 36 i inż. Władysław Sperro architekt w Zakopanem. Do podpisywania firmy uprawnionym jest wyłącznie Stefan Młanich, który będzie podpisywał w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieści swe imię i nazwisko. Podanie jest zaopatrzone stemplem na 20 kor. Dzień wpisu: 25 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Kraków, dnia 20 stycznia 1920. (5513)

Firm. 49/20 Stow. V. 732. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Długoszyń koło Szczakowej. Brzmienie firmy: Ciepłako-robotnicze stowarzyszenie spożywcze w Długoszyńce, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu: 6 stycznia 1920 r. Przedmiot przedsiębiorstwa: dostarczanie środków żywności, części ubrań, artykułów gospodarstwa domowego i wogóle towarów wszelkiego rodzaju przez zakupno, wytwarzanie, lub przerabianie oraz dostarczanie tychże towarów członkom za gotówkę zaraz płatną. Czas trwania nieograniczony. Zarząd składa się z trzech członków. Członkami pierwszego zarządu są: Wojciech Grabania, Franciszek Wilczek, Jakób Korbiel: robotnicy z Długoszyńca. Podpis firmy pod brzmieniem firmy umieszczają członkowie zarządu swe podpisy t. j. pełne imię i nazwisko. Ogłoszenie stowarzyszenia obwieszczone będą w lokalu spółki. Udziały członków wynosiły po 30 koron. Odpowiedzialność: podwójna. Wpisy szeregowe: Rada nadzorcza składa się z 6 członków. Data wpisu: 23 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II. Kraków, dnia 17 stycznia 1920.

Firm. 85/19 Stow. I. 35. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobko-

wych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Stanisławów. Brzmienie firmy: Dom towarowy Związku pomocników handlowych i urzędników prywatnych „Warszawa“ stow. zarej. z ogran. dwukrotną poręką. Data statutu: Stanisławów 28 września 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa jest: a) zaopatrzenie swych członków w żywność i artykuły na składzie się znajdujące; b) rozszerzenie domu towarowego, by jak najwięcej własnych ze związku umieścić pomocników handlowych, by oni swoją egzystencję przedwojenną pomysłami odzyskali bez przeszkód dla członków tego stowarzyszenia. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja: Leon Sznajder, Karol Bernfeld, Leon Seif, Leon Tropp i Elias Schragel dyrektorami. Podpis firmy następuje w ten sposób, że dwaj członkowie zarządu pod wypisaną lub wyciętą firmą umieszczają swoje podpisy. Ogłoszenia będą uskutecznione w czasopiśmie krajowych lub miejscowych stanisławowskich lub przez oplakatowanie w lokalach stowarzyszenia albo publicznie. Udziały członków: 25 kor. Odpowiedzialność podwójna. Data wpisu 11 listopada 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział II. Stanisławów, 8 listopada 1919. (6005)

Firm. 57/20 Stow. IV. 26. Wpis do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano: Siedziba stowarzyszenia: Maniowy. Data statutu: 14 marca 1920. Brzmienie firmy: Spółka spożywcza Samopomoc w Maniowach, stowarzyszenie zarej. z ogran. poręką. Przedmiot przedsiębiorstwa: zaopatrywanie członków w artykuły codziennego użytku. Czas trwania nieograniczony. Dyrekcja (zarząd) Franciszek Furca jako przewodniczący, Jan Dąbski jako skarbnik, Józef Gajdzik jako sekretarz. Podpis firmy: pod brzmieniem firmy podpisuje przewodniczący i jednego członka zarządu. Ogłoszenie: p. rez obwieszczenie w lokeju stowarzyszenia. Udział 50 kor. Opowiedzialność: podwójna sumą deklarowanych udziałów. Data wpisu: 10 kwietnia 1920.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Nowy Sącz, 10 kwietnia 1920. (5907)

Firm. 313 Stow. V. 158. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Lwów. Brzmienie firmy: Związek ekonomiczny Kółek rolniczych we Lwowie, stow. zarej. z ogran. poręką. 1. Członkowie dyrekcji wysłali: Jan Błahij Szczepanowski, Władysław Pytlak, zastępca dyrektora Włodzimierz Frowński. 2. Członkowie dyrekcji wybrani: Andrzej Bajda w Krakowie ulica Wisłna l. 8. Data wpisu: 10 czerwca 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział IV. Lwów, dnia 4 czerwca 1919. (5943)

Firm. 59/20 Bg. C 21. Na podstawie aktu notarialnego z daty Nowy Sącz 27 grudnia 1919 Lr. 338 zarządza się wpisanie do rejestru handlowego oddział C. 1. Siedziba firmy: Nowy Sącz. 2. Brzmienie firmy: „San-deca“ hurtownia win i miodosytła, spółka z ogran. odpowiedzialnością. 3. Przedmiot przedsiębiorstwa: hurtowny handel win i miodu oraz wytwarzanie i hurtowna sprzedaż artykułów, jakie przy składzie win i miodu nadają się zastosować. 4. Castrwania spółki nieograniczony. 5. Wysokość kapitału zakładowego: jeden milion koron wpłacony w całości. 6. Zawiadowcami są: Stanisław Sadowski b. inspektor Kółek rolniczych w Nowym Sączu, dr. Eugeniusz Dakiewicz adwokat w Nowym Sączu, Bolesław Racieski właściciel nieruchomości w Nowym Sączu i zastępca Lucjan Odrowąż Pieniątek właściciel dóbr w Siemny. 7. do zastępstwa spółki uprawnieni dwaj, którzykolwiek członkowie zarządu. 8. Pod brzmieniem firmy podpisują dwu, którychkolwiek członków zarządu. 9. Ogłoszenia następują za pomocą listów poleconych.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Nowy Sącz, 17 kwietnia 1920. (5574)

Firm. 76/19 Stow. I. 293. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Tłumacz. Brzmienie firmy: Żydowski konum rękodziemniczy w Tłumaczu, Sowa-rzyszenie zarej. z ogran. poręką. Data statutu: Tłumacz 19 września 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa jest podnieść gospodarstwo członków przez: a) nabywanie surowców i półfabrykatów i odstąpienie takichże swym członkom; b) przez dostarczanie tymże artykułów codziennego potrzebny do gospodarstwa domowego, które stowarzyszenie w tym celu będzie nabywało lub wytwarzało. Castrwania: nieograniczony. Dyrekcja: Jakób Speichler, Salomon Szand, Jakób Schiener, Abraham Karaberg i Simon Neizler dyrektorami. Podpis firmy odbywa się w ten

sposób, że pod wypisaną lub wyciętą firmą dwaj członkowie zarządu umieszczają swe podpisy. Ogłoszenia następują plakatami i mogą też być ogłoszone w dzienniku miejscowym lub krajowym. Udziały członków: 100 kor. Członcy może mieć więcej udziałów. Odpowiedzialność podwójna. Data wpisu 22 września 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II. Stanisławów, 22 września 1919. (5562)

Firm. 53/20. Od. C 21. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółkowych. Do rejestru firm spółkowych należy wnieść co następuje: Siedziba firmy: Krzemien. Brzmienie firmy: Krzemieńska spółka dla przemysłu drzewnego z ograniczoną odpowiedzialnością. Podwyższenie kapitału zakładowego. Kapitał zakładowy podwyższony zostaje z 600.000 koron na 900.000 kor. Skreślenie zawiadowcy: zawiadowcami Fryderyk Lustig zostaje wykreślony. Wybór dwu dalszych zawiadowców: zawiadowcami zostali wybrani Herman Goldman przemysłowiec w Przemyslu, Robert Lustig właściciel tartaku obecnie mieszkający w Przemyslu. Podpisywanie firmy: Kreślenie i zastępowanie firmy odbywa się odtąd w ten sposób, że zawsze dwaj zawiadowcy umieszczają swoje podpisy pod pieczęcią firmy. Dzień wpisu: 26 maja 1920.

Sąd okręgowy Oddział IV. Sanok, dnia 22 maja 1920. (5559)

Firm. 787/20 Oddział C. III. 85. Zmiany odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych. Do rejestru oddział C należy wnieść co następuje: Siedziba firmy: Kraków ul. Długa l. 74. Zakład filialny w Belsku. Brzmienie firmy: „Grimeisen i Ska“ import, eksport i komis, spółka z ogran. odpowiedzialnością. Uchwałą walnego zgromadzenia spółników dno Kraków, 16 kwietnia 1920 L. B. 8507 postanowiono rozwiązać spółkę w Krakowie i jej filiję w Belsku i przeprowadzić likwidację. Likwidatorem wybrany Jan Grimeisen, który będzie podpisywał firmę spółki z dodatkami „w likwidacji“. Wierzycieli wzywa się, by zgłosili swe wierzycielności do spółki. Dzień wpisu: 16 maja 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II. Kraków, dnia 14 maja 1920. (5556)

Firm. 735/20. Oddz. C. III. 154. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Kopania węgla kamiennego „Temczynok“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem spółki jest dostarczanie węgla wszystkim warstwom ludności a w pierwszym rzędzie: a) rolniczemu kooperatywo-handlowemu, jak Kółka rolnicze szlacheckie Kółek rolniczych i t. p. b) kooperatywom wiejskim, które mają na celu utrzymywanie maszyn rolniczych do wspólnego ich użytkowania oraz większym właścicielom ziemskim do opalania maszyn rolniczych, c) przedsiębiorstwom fabrycznym o charakterze przemysłowo-rolniczym. Forma spółki: Spółka w myśl austr. ust. z 6/3 1906 Ds. p. p. L. 58 oparta na kontrakte dno Kraków 24 kwietnia 1920 L. R. 19.326. Czas trwania spółki: nieograniczony. Kapitał zakładowy: wynosi 50.000 koron wpłacony gotówką. Zawiadowca: Dr. Abraham Wanderer, kupiec w Krakowie, ul. Zybkiewicza 11a. Podpis firmy: pod firmą podpisuje zawiadowca własnoręcznie swoje imię i nazwisko. Podanie opatrzone stemplem na 67 Mk. Dzień wpisu 7 maja 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II. Kraków, dnia 30 kwietnia 1920. (5537)

Firm. 723/20. Oddz. C. I. 196. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółek. Do rejestru oddziału C. wciągnięto co następuje: Siedziba i brzmienie firmy: Drukarnia przemysłowa. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Uchwałą spółników z 23 kwietnia 1920 L. R. 19.283 podwyższono kapitał zakładowy Spółki z 135.000 koron do 280.000 koron wpłacony gotówką w całości i amunicją art. II i IV. kontraktu spółki z 31/3 1914. Drugim zawiadowcą spółki wybrano dr. Karol Arzutuśki uprawniony do zastępowania Spółki i do podpisywania firmy samostanow. Dzień wpisu: 10 maja 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział II. Kraków, dnia 6 maja 1920. (5540)

Firm. 129/20. Oddz. C. III. 106. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział C wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Polski Instytut handlowo-bankowy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) prowadzenie kursów

handlowych, które mają za zadanie udzielać tych wiadomości kupieckich jakie są potrzebne do prowadzenia ksiąg handlowych, korespondencji i prac kancelaryjnych w przedsiębiorstwach handlowych i przemysłowych; b) prowadzenie kursów korespondencji handlowej w językach nowożytnych jak: niemieckim, francuskim, angielskim, włoskim i t. p. które mają za zadanie przygotowanie do samostanowego prowadzenia korespondencji w tychże językach. c) prowadzenie kursów języków nowożytnych metodą praktyczną jak francuskiego, angielskiego, niemieckiego, włoskiego i t. p. których celem jest umożliwienie podstawowego poznania i nauczania się tychże języków z przystosowaniem do potrzeb życia codziennego; d) 1. zakładanie ksiąg handlowych dla przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych, komisowych, fabrycznych, dla spółek handlowych, rolniczych, towarzystw wytwórczych kredytowych, stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych; 2. przeprowadzenie rewizji ksiąg i rachunków; 3. zestawianie i sprawdzanie bilansów; 4. zestawianie korespondencji oraz sporządzanie elaboratów przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych. Firma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na zasadzie kontraktu dno Kraków 16 stycznia 1920 L. B. 18242, kapitał zakładowy spółki wynosi 20.000 koron wpłacony gotówką w całości. Dyrekcja spółki składa się z 2 zawiadowców, którymi są Wilhelm Sperro, intyner i Eugeniusz Sperro przemysłowiec, obaj w Krakowie Podgórze ul. Salinarna l. 7. Zawiadowcy zastępują spółkę a do ważności oświadczenia woli za spółkę potrzeba oświadczenia jednego z zawiadowców. Podpis firmy: Pod wypisanem lub wydrukowanym brzmieniem, firmy jeden z zawiadowców kładzie swój podpis względnie prokurysta. Walne zgromadzenie zwołują zawiadowcy na 2 tygodnie przed terminem za pomocą listów poleconych. Podanie zaopatrzone jest stemplem na 100 koron. Dzień wpisu: 5 lutego 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II. Kraków, dnia 31 stycznia 1920. (5514)

Firm. 740/20 Oddz. C. III. 155. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Biuro techniczne i elektrotechniczne „Zenit“ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: kupno i sprzedaż artykułów technicznych i elektrotechnicznych, oraz maszyn. Forma spółki: Spółka w myśl austr. ust. z 6/3 1906 Ds. p. p. l. 58 oparta na kontrakte dno Kraków 24 kwietnia 1920 L. R. 19.326. Czas trwania spółki: nieograniczony. Kapitał zakładowy: wynosi 50.000 koron wpłacony gotówką. Zawiadowca: Dr. Abraham Wanderer, kupiec w Krakowie, ul. Zybkiewicza 11a. Podpis firmy: pod firmą podpisuje zawiadowca własnoręcznie swoje imię i nazwisko. Podanie opatrzone stemplem na 67 Mk. Dzień wpisu 7 maja 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział II. Kraków, dnia 2 maja 1920. (5536)

Firm. 649/10. Stow. V. 778. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Kraków. Brzmienie firmy: Stowarzyszenie spożywcze służby miejskiej w Krakowie. Stowarzyszenie zarejstr. z ogran. poręką. Data statutu: 14 marca 1920. Przedmiot przedsiębiorstwa: sprawowanie środków żywności, ubiorów, przedmiotów potrzebnych do gospodarstwa domowego jak również towarów wszelkiego rodzaju a to drogą kupna wytwarzania i przerabiania i sprzedawania tychże swym członkom za gotówkę tudzież wzajemnie oszczędności przez przyjmowanie i oprocentowanie wkładek. Czas trwania nieograniczony. Dyrekcja: Biegalski Adam jako kierownik, Mafek Jakób jako zastępca, Karpiński Paweł jako kasjer, Wierzbna Wjciech jako kontrolor. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy umieszczają swoje podpisy własnoręcznie dwaj członkowie zarządu. Ogłoszenia: w dzienniku „Naprzód“ w Krakowie wychodzącym. Udział członka wynosi: 100 koron. Odpowiedzialność: podwójna. Data wpisu: 28 kwietnia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział II. Kraków, dnia 25 kwietnia 1920. (5527)

Firm. 689/20. Stow. V. 780. Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Wyciąż. Brzmienie firmy: Ciepłako-robotnicze stowarzyszenie spożywcze w Wyciążcu, stowarzyszenie zarej. z ogran. poręką. Data statutu: 8 lutego 1920. Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczanie środków żywności części ubrań artykułów gospodarstwa domowego i wogóle towarów wszelkiego rodzaju przez zakupno wytwarzanie i przerabianie oraz dostarczanie tychże członkom za gotówkę

zniej do dnia 15 kwietnia 1921. Jeżeli w tym czasie sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, uznaje go za ponowny wniosek Marii Lewkiewicz za zmarłego, a jego małżeństwo z Marią z Krajników za rozwiązane.

Kuratorem nieobecnego i obrońcą wężła małżeńskiego mianuje się adw. dr. Wojciecha Słazę w Sanoku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Sanok, 1 września 1920. (8358)

T. 149/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Prośbę Humeńnik syna Ika urodzony 20 lipca 1877 w Zamuliniech pow. Kołomyja, ożeniony w lutym 1904 z Pelagiją Dmyterko, odszedł w sierpniu 1914 z 86 pp. na wojnę, brał udział w bitwach na froncie rosyjskim, a wedle zeznania świadków Iwana Łosiuka, naczelnika gminy i Michała Łosiuka, pisarza gminy Zamuliniech, zawiadomilo starostwo w Kołomyji gminę Zamuliniech, że Prośbę Humeńnik syn Ika pod datą 16 lutego 1916 r. zabity został.

Wobec tego na prośbę Pelagiji Humeńnik wdraża się postępowanie, celem uznania go za zmarłego, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. adw. dr. Raubwengerowi w Kołomyji, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą wężła małżeńskiego.

Prośbę Humeńnik s. Ika wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia tego edyktu w Gazecie urzędowej sąd na ponowny wniosek orzeka ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Kołomyja 27 stycznia 1920. (6185)

T. VI. 73/20 (4). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Galos Jan syn Franciszka i Justyny, rolnik z Kłococzyna, urodzony w r. 1887 w Przegini narodaowej pow. Kraków, przydzielony w r. 1914 do 16 p. obr. kraj., nie daje znaku życia; według zeznań Wincentego Słixa z Kłococzyna miał umrzeć w szpitalu w Mischowie.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1 ust. z 31 marca 1918 Dz. u. p. Nr. 128, wdraża się na wniosek Marii Galosowej postępowanie, celem uznania wymienionego za zmarłego, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi.

Jana Galosa wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1 marca 1921 r. sąd na ponowny wniosek orzeka ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cywilny Oddz. VI

Kraków, 18 maja 1920. (7903)

T. 138/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Petra Zawryńca także Rawliniec zwany syn Iwana i Marii, rel. gr. kat., urodzony na dniu 28 czerwca 1897 w Woli wielkiej, w ślad po świadczeniu urzędu gminnego w Woli wielkiej wydalony w r. 1903 w niewiadome miejsce i od tego czasu brak o nim wiadomości, a wedle zeznań żony jego Marii Za-

wryńca, miał on wyjechać do Prus na robotę.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 L. 1 u. c., przeto wdraża się na prośbę Marii Zawryńca postępowanie, celem uznania Petra Zawryńca za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby udzielono sądowi wiadomości o powyż wymienionym.

Petra Zawryńca wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 lutego 1921 roku rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, 12 czerwca 1920. (6988)

T. 28/20 (4). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Pawła Popławskiego z Doliny. Pawło Popławski syn Leona i Karoliny, rel. rz. kat., na dniu 25 stycznia 1889 w Dolinie urodzony, został w r. 1914 powołany do austr. służby wojskowej w Radymnie, a wedle zeznań Joanny Franciszki d. im. Popławskiej, dał on o sobie wiadomość tylko w sierpniu 1914, poczem wszelki ślad o nim zaginął.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobne, że Pawło Popławski poniósł śmierć, przeto na prośbę jego żony Joanny Franciszki dwojga imion Popławskiej wdraża się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego, oraz celem uznania związku małżeńskiego z nim zawartego za rozwiązane. Obrońcą wężła małżeńskiego ustanawia się adw. dr. Pressera w Stryku. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd, albo adw. dr. Pressera w Stryku aż do dnia 1 lutego 1921 o zaginionym Pawle Popławskim.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów, będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, 25 czerwca 1920. (7446)

T. 186/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Iwan Perkułaba syn Matwija, urodzony w r. 1889 w Trościańcu małym, został powołany w reka 1914 do wojska austriackiego przy 85 p. obr. kraj., poczem brał udział w bitwach, gdzie dostał się do niewoli rosyjskiej. Ostatnia od niego wiadomość pochodziła z r. 1917 z Rosji i od tego czasu wszelki ślad o nim zaginął, co potwierdza również poświadczenie urzędu gminnego w Trościańcu małym.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 u. c. i § 1 i 2 ustawy z dn. 31 marca 1918 Nr. 128 Dz. p. p., przeto wdraża się na prośbę jego żony Warwary Perkułaba postępowanie, celem uznania Iwana Perkułaba za zmarłego zaginionego, a małżeństwa jego z Warwarą Perkułabą zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Feldmanowi, adwokatowi w Złoczowie, którego ustanawia się zarazem obrońcą wężła małżeńskiego — wiadomości o powyż wymienionym.

Gdyby Iwan Perkułaba mimo to żył, wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 lutego 1921 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

mił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 sierpnia 1921 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, 31 maja 1920. (7002)

T. 151/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mikołaj Kostecki urodzony dnia 19 grudnia 1879 w Jeziernej, został powołany w r. 1915 do czynnej służby wojskowej przy 14 pp., a ostatnią od niego wiadomość otrzymano w r. 1916 z frontu włoskiego. Od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął, co stwierdza również poświadczenie urzędu gminnego w Jeziernej.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 u. c. i § 1 i 2 ustawy z dnia 31 marca 1918 Nr. 128 Dz. p. p., przeto zarządza się na wniosek jego żony Marii Kosteckiej postępowanie celem uznania Mikołaja Kosteckiego za zmarłego zaginionego, a małżeństwa jego z Marią Kostecką zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Groskopfowi, adwokatowi w Złoczowie, którego ustanawia się zarazem obrońcą wężła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym.

Gdyby Mikołaj Kostecki mimo to żył, wzywa się go, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1 lutego 1921 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, 19 maja 1920. (7015)

T. 260/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Makowski syn Konrada, urodzony w r. 1883 w Zawidzu, zamieszkały w Stojanowie, został powołany z ogłoszeniem mobilizacji w roku 1914 do czynnej służby wojskowej przy 80 pp. Od tego czasu nie dał o sobie żadnego znaku życia i wszelki ślad po nim zaginął, co potwierdza również poświadczenie urzędu gminnego w Stojanowie.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 u. c. i § 1 i 2 ust. z dnia 31 marca 1918 Dz. u. p. Nr. 128, przeto wdraża się na prośbę jego żony Anny Makowskiej postępowanie, celem uznania Piotra Makowskiego za zmarłego zaginionego, a małżeństwa jego z Anną Makowską zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Hirschhornowi, adwokatowi w Złoczowie, którego ustanawia się zarazem obrońcą wężła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym.

Gdyby Piotr Makowski mimo to żył, wzywa się go, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 lutego 1921 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, 23 maja 1920. (7017)

T. 794/19 (4) Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Iwan Sawran ur. 30 lipca 1884 w Lanach, także zamieszkały i przy należnym, wstąpił z ogłoszeniem ogólnej mobilizacji do armii austr. przy 55 pp. We wrześniu 1914 biorąc udział w walkach w miejscowości Drozdowice koło Prze-

myśla został trafiony kulą karabinową w głowę. Przeniesiony na bok w pół godziny później miał umrzeć.

Wobec tego na wniosek Anny Sawran wdraża się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci, oraz rozwiązania związku małżeńskiego zawartego na dniu 13 lutego 1910 między Iwanem i Anną Sawran.

Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi albo p. adw. dr. Maksymilianowi Lotringerowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą wężła małżeńskiego, aż do 1 sierpnia 1920.

Sąd ostatecznie orzeknie po tym dniu na ponowny wniosek o dowodzie zaszłej śmierci i o rozwiązaniu wężła małżeńskiego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, 19 kwietnia 1920. (7136)

T. 76/20 (3). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Parańki Gałęckiej. Parańska Gałęcka gospodyni w Połtwi, wyjechała w czerwcu 1915 do Kierieńska gub. Penzeńskiej w Rosji i tam wedle zeznań świadków Hryśka Gałęckiego, słuchanego bez przysięgi i Stefana Gałęckiego, Iwana Bandyły, oraz Jana Łowatego, słuchanych pod przysięgą, zmarła w lutym 1917, gdzie ją pochowano, a świadkowie byli też na jej pogrzebie.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że Parańska Gałęcka poniósła śmierć, przeto zarządza się na wniosek jej syna Hryśka Gałęckiego postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionej. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby uwiadomiono sąd albo kuratora p. dr. Sternhella, adwokata w Złoczowie, aż do dnia 15 września 1920 o zaginionym.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, 5 maja 1920. (6175)

T. V. 28/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Żurowski syn Łukasza, ur. w Krysewicach ad Meściaka dnia 11 maja 1879, mąż Magdaleny, powołany w czasie mobilizacji do służby wojskowej, pozostał w sierpniu 1914 r. jako szeregowiec 89 pp. na front rosyjski i brał udział w potyczkach pod Sołuszową, a od sierpnia 1914 nie daje żadnej wiadomości o sobie ani żadnego znaku życia.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1 ust. z 31 marca 1918 Dz. u. p. Nr. 128, przeto wdraża się na prośbę Magdaleny Żurowskiej postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, lub p. dr. Bushowi, adwokatowi w Rzeszowie, którego ustanawia się kuratorem, a zarazem obrońcą wężła małżeńskiego z Magdaleną Żurowską.

Jana Żurowskiego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tut. na ponowny wniosek rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Rzeszów, 10 marca 1920. (8376)

DOMNIESIENIA PRYWATNE

Komunikat.

Zakład aprowizacyjny we Lwowie (ul. Bema 1. 21) przyjmuje oferty na dostawę

kartofli późnych

zdolnych do przechowania na zimę, najchętniej wprost od producentów z Małopolski.

Zarazem zakupi Zakład około 20 wagonów siana i kilka wagonów jabłek na marmeladę

Miejski Zakład aprowizacyjny.

Komunikat.

Zakład aprowizacyjny sprzedaje we wszystkich miejscach sprzedaży a to w barakach przy pl. Strzeleckim, pl. Krakowski, pl. Teodora, pl. Hallikim, pl. Unji Brzeskiej, al. Bema i na placach targowych przy ul. św. Zofii i ul. Zyczakowskiej kartofle w ilości do 25 kg. na rodzimę obecnie po cenie 3 marek za 1 kg.

Zakłady i konsumy mogą zakupywać większe ilości w kasie zakładu aprowizacyjnego.

Miejski Zakład aprowizacyjny.

Konkurs.

Przy Urzędzie gminnym w Krynicy-Zdroju jest zaraz do obsadzenia posada Inspektora Policji.

Warunki: Obywatelstwo polskie, niekażalność życia, nieprzekroczony wiek 40 lat, świadectwo zżowania, kwalifikacja uzormowana rozp. Wyzd. Kraj. z r. 1898. Do posady przywiązane jest wolne mieszkanie.

Podanie udokumentowane wraz z opisem przebiegu życia i zapędaniem wysokości żądanej płacy, wnosić do 15 września b. r.

Naczelnik gminy.

Schemat miesięcznych poborów urzędników państwowych na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 1920

do nabycia w drukarni Ignacego Jaegera
Lwów, ul. Sykstuska 33.

OGŁOSZENIE.

XLIX. Walne Zgromadzenie

Członków Tow. zaliczkowego i kredytowego w Rzeszowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, odbędzie się dnia 21 września o godzinie 12 w południe w lokalu własnym.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia
2. Sprawozdanie Dyrektora z administracji i rozdziału zysków za rok 1919.
3. Sprawozdanie komisji rewizyjnej
4. Wybór 5 członków Rady Nadzorczej.
5. Wnioski członków.

Rzeszów, dnia 28 sierpnia 1920.

Z Prezydium Rady Nadzorczej.

PIECZECIE kauczukowe i metalowe wykonuje po najniższych cenach
RYTOWNIK LWÓW
Sykstuska 19
MAKS GLASERMAN

Dentysta dr. Lewandowski ord. od 9—6 pl. Hallicki 7 II. p.

Damskie, męskie i dziecięce kapelusze, hurtownie i częściowo, stare przebrałam na najnowsze fałszy Tworzyński gener. zast. Pierwszej parowej fabryki Tow. kapeluszników, składowca Lwów, Kościelna 8, gmach Izby Rękodzielniczej.